

Sygn. akt: I C 216/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Majewska-Czajkowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Agnieszka Zych

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. P. (1), A. P.

o zapłatę

- zasądza solidarnie od pozwanych K. P. (2) i A. P. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 101.475,29 (sto jeden tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć i 29/100) złotych;
- zasądza solidarnie od pozwanych K. P. (2) i A. P. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę (...),69 (tysiąc dwieście osiemdziesiąt jeden i 69/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądzone świadczenie w punkcie 1 (pierwszym) wyroku rozkłada na 93 (dziewięćdziesiąt trzy) raty, przy czym 92 (dziewięćdziesiąt dwie) kolejne raty w kwocie po 1100,00 (tysiąc sto) złotych, a ostatnia rata w kwocie 275,29 (dwieście siedemdziesiąt pięć i 29/100) złotych z zaznaczeniem, iż raty będą płatne miesięcznie począwszy od 1 miesiąca po prawomocności wyroku do 10-go dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, iż w wypadku opóźnienia spłaty którejkolwiek z rat cała pozostała należność do zapłaty staje się natychmiast wymagalna.

SSO Beata Majewska-Czajkowska

Sygn akt. I C216/17

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. złożył w elektronicznym postępowaniu upominawczym 12 grudnia 2016 roku pozew przeciwko: K. P. (2) i A. P. domagając się zasądzenia od nich solidarnie na swoją rzecz kwoty 101 475,29 złotych, na co składają się kwoty: 100 256.14 zł tytułem należności głównej, 547,64zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,59% od dnia 16.05.2016r. do 28.11.2016r., 668,37 zł. tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10% od dnia 16.05.2016rr. do 8.12.2016r. i 3.14 zł tytułem opłat i prowizji. Powód nie dochodził odsetek od dnia sporządzenia pozwu ani umownych, ani ustawowych za opóźnienie i zastrzegł możliwość dochodzenia tych roszczeń w odrębnym postępowaniu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że udzieliła pozwany kredyt, w związku z brakiem zapłaty zaległych rat wypowiedziano kredyt, stawiając kwotę w stan wymagalności w niespłaconej części wraz z odsetkami i kosztami powiadomień.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w dniu 20.03.2017r. wydał nakaz zapłaty zasądając żądane kwoty oraz kwotę 1281,69 tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwani w dniu 7.04.2017r. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, zastrzegając sobie prawo do uzasadnienia stanowiska po otrzymaniu odpisu pozwu wraz z załącznikami. Po doręczeniu odpisu pozwu wraz z załącznikami pozwani uzupełnili sprzeciw i zmienili swoje stanowisko wskazując, że nie kwestionują podstawy ani wysokości zadłużenia wobec powoda, wnoszą jednak o rozłożenie należności na raty po 1100 zł, z uwagi na trudną sytuację finansową i odstąpienie od ponoszenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podnieśli, że z przyczyn od niech niezależnych, prawie jednocześnie zmniejszyła się wysokość osiągniętych przez nich zarobków z uwagi na problemy pracodawcy i obniżenie wynagrodzenia o około 23%. Następnie wyniknęły problemy zdrowotne, które zmusiły pozwanego do poddania się zabiegowi operacyjnemu, co skutkowało 6 miesięcznym zwolnieniem lekarskim i długotrwałą rehabilitacją. Pozwana także przebywała na zwolnieniu lekarskim przez okres 6 miesięcy z uwagi na rozpoznane nadciśnienie tętnicze. W tym okresie zarobki małżonków dodatkowo zmniejszyły się o 20%. Pozwani wielokrotnie zwracali się do powoda o obniżenie miesięcznych rat kredytu, ze względu na trudną sytuację, ale powód odmawiał. Pozwani przedstawili swoje miesięczne wydatki związane z zaspokajaniem bieżących potrzeb oraz spłacanymi kredytami, które opiewają na kwotę 4 629zł. Wysokość swoich dochodów określili na kwotę 4700zł netto.

W odpowiedzi na pismo pozwanych powód nie wyraził zgody na rozłożenie na raty należności powoda, z ostrożności procesowej wniósł o zawarcie w wyroku sentencji, iż brak zapłaty którejkolwiek z rat w terminie spowoduje natychmiastową wykonalność pozostałych do zapłaty rat.

W uzasadnieniu wskazał, że jego ocenie brak jest podstaw do zastosowania art. 320k.pc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.02.2013r. strony zawarły umowę kredytu konsolidacyjnego gotówkowego, na mocy której pozwani otrzymali kwotę 128 435,42zł celem spłaty innych kredytów wskazanych i kwotę 1000zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych pozwanych. Kredyt został zawarty na okres 96 miesięcy. W dniu 22.10.2015r. strony zawarły aneks do umowy, na mocy którego doszło do wydłużenia okresy spłaty zobowiązania o 5 miesięcy, dokonano kapitalizacji odsetek i wprowadzono karencję w spłacie rat kapitałowo- odsetkowych na okres 1 miesiąca.

W związku z zaległościami w spłacie kredytu w dniu 2.08.2016r. powód wezwał pozwanych do spłaty zadłużenia w kwocie 4023,12zł w terminie 14 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. Pismem datowanym na dzień 16.09.2016r. powód wypowiedział umowę kredytu w związku z brakiem dokonania wpłaty należnej kwoty zadłużenia.

Pismem z dnia 28.11.2016r. powód wezwał pozwanych do spłaty kwot objętych żądaniem pozwu pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Do dnia sporządzenia pozwu pozwani nie spłacili żądanej kwoty.

(dowód: umowa kredytu wraz z załącznikiem – k. 31-33, aneks do umowy k34-35, wezwanie do zapłaty k 36-39, wypowiedzenie umowy k 40-42, ostateczne wezwanie do zapłaty k 43-44)

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów, których wiarygodność nie budziła niczyjej wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa prawna żądania powoda zawiera się w przepisach art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2015, poz. 128). Jak wynika z tych uregulowań przez umowę kredytu bank zobowiązuje

się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zawarta między stronami 11 lutego 2013r. umowa wykreowała stosunek zobowiązaniowy między stronami sporu odpowiadający wyżej wskazanym przepisom.

Co do zasady zatem pozwani ponoszą odpowiedzialność względem powoda, czego nie kwestionowali ani co do zasady, ani co do wysokości roszczenia. Między stronami sporne pozostawało tylko to czy są podstawy w oparciu o artykuł 320 kpc do rozłożenia należności na raty.

W ocenie Sądu stan faktyczny dotyczący sytuacji osobistej i majątkowej pozwanych sprawy uzasadnia zastosowanie powołanego artykułu.

W literaturze uznaje się, że okoliczności pozwalające na zakwalifikowanie określonego wypadku jako szczególnie uzasadnionego mogą wynikać głównie ze stanu majątkowego stron, ich sytuacji rodzinnej lub zdrowotnej oraz z doraźnych – stwierdzonych przez sąd – trudności ze spełnieniem świadczenia w terminie wynikającym z treści roszczenia. Chodzi zwłaszcza o wypadki, w których spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania albo bardzo utrudnione lub narażałoby jego bądź jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być subiektywne, wynikające z indywidualnych cech i zachowań stron, a także obiektywne, spowodowane np. zjawiskami przyrodniczymi, sytuacją gospodarczą lub innymi czynnikami samoistnymi, niezależnymi od stron. Należy jednak wykluczyć trudności spowodowane przez dłużnika i przez niego „zawinione”, szczególnie w celu odwołania się do trudności w celu odroczenia spełnienia świadczenia.

W piśmiennictwie przyjmuje się, że szczególnie uzasadniony wypadek może wynikać także z potrzeby usprawnienia i urealnienia wykonalności orzeczenia oraz uniknięcia egzekucji oraz jej dolegliwości i kosztów, a przez to zwiększenia szansy wierzyciela na uzyskanie zaspokojenia (porównaj Jacek Gudowski Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego Wydanie V).

Podkreślić należy, że pozwani znaleźli się w złej sytuacji finansowej z przyczyn przez siebie niezawinionych związanych z jednej strony z obniżeniem ich zarobków, czego źródło tkwiło po stronie pracodawcy, z drugiej strony z sytuacji zdrowotnej, która zmusiła ich do pozostawania na długotrwałych zwolnieniach lekarskich, a to wiązało się z dalszym obniżeniem dochodów. Pozwani przedstawili swoje wydatki miesięczne i przedstawili na to stosowne dokumenty. Wydatki te na dzień orzekania zasadniczo pochłaniały całe dochody, które uzyskują pozwani. Na rozprawie oświadczyli, że kwota którą zadeklarowali do spłaty została przez nich wyliczona z uwzględnieniem realnej możliwości jej spłaty. Podkreślili, że pozwany podjął dodatkowe zatrudnienie, aby móc spłacać kredyt, w przyszłym roku w listopadzie nabędzie uprawnienia emerytalne, które pozwolą mu kontynuować dodatkowe zatrudnienie. W miesiącu marcu i kwietniu skończą spłacać część kredytów, co pozwoli im uzyskać dodatkową kwotę 700zł na pokrycie zadłużenia wobec powoda. Pozwany zamierza też przeznaczyć nagrodę Barbórkowa na pokrycie należności. Wszystkie te okoliczności w ocenie Sądu dają podstawę do uznania, że pozwani mają realną możliwość do uiszczenia należności w kwotach przez siebie wskazanych. Zasądzenie kwoty zadłużenia jednorazowo mogłoby spowodować dalsze popadanie przez pozwanych w spiralę zadłużenia i narażałoby na dodatkowe koszty egzekucyjne.

Sąd uznał jednocześnie, że regularne spłacanie, co prawda niższych rat niż ustalone przez strony, leży również w interesie powoda, bo daje większą gwarancję na wywiązanie się pozwanych ze zobowiązań wobec powoda, niż nałożenie obowiązku, którego pozwani nie byłiby w stanie udźwignąć. Uznano przy tym za zasadny wniosek powoda, aby w wyroku zarzec, że opóźnienie w spłacie jakiegokolwiek z rat spowoduje iż cała pozostała należność staje się natychmiast wykonalna, co również zabezpiecza interesy powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzoną kwotę złotych składają się:

- opłata od pozwu w kwocie 1269 złotych (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; t.j. Dz.U. 2016, poz. 623),

- 12,69 zł. innych kosztów wskazanych w treści pozwu, których strona powodowa nie kwestionowała.

SSO Beata Majewska-Czajkowska